

[Lenger]

komme og sige, at vi skal have øgede straffesanktioner, hvis man ønsker at bekæmpe kriminaliteten. Det er helt, helt andre forhold, der afgør, om folk begår den slags lovovertrædelser.

Hvis vi går dybere ned i tallene, vil vi oven i købet kunne konstatere, at stigningen i straffelovsovertrædelser hovedsagelig forekommer på to områder: hærværk og tyveri, altså typisk på områder, hvor der er en høj grad af sammenhæng med, at man har det socialt dårligt, og det er den sammenhæng, vi skal have kriminaliteten ind i, hvis vi vil bekæmpe den. Vi må sørge for, at folk får det socialt bedre, for det er lige præcis i forbindelse med de to lovovertrædelser, der altså er denne sammenhæng, og hvor vi kan frygte – der er endda god grund til at tro det – at en væsentlig del af årsagen til kriminalitetsstigningen er, at flere og flere mennesker sættes ud på samfundets sidelinje.

Leif Hermann (SF):

Der har af en eller anden grund ikke været talt så forfærdelig meget om miljø i denne åbningsdebat, og det er ejendommeligt, bl.a. fordi miljøproblemer jo er noget, der interesserer befolkningen levende, og fordi miljøproblemer vil indtage en central rolle i den tilstundende kommunale valgkamp.

Det er måske også lidt ejendommeligt, fordi statsministeren faktisk ofrede et par linjer på miljøpolitikken, og dér må man nok sige, at statsministerens bemærkninger om miljøpolitikken var et fornemt udtryk for et af de centrale miljøpolitiske problemer her i landet, det, man kunne kalde afvejningen af miljøet over for afvejningen af erhvervslivets omkostninger. Sagt på en lidt mere tydelig facon: skal man pålægge en virksomhed visse forureningsbegrænsende foranstaltninger, vejer man det op mod denne virksomheds samfundsmæssige nytte.

Forureningsbekæmpelsen skal være effektiv, sagde statsministeren, men vi skal søge at undgå, at der lægges for snærende bånd på erhvervslivet. Vi skal hele tiden søge en rimelig balance mellem det, vi opnår, og omkostningerne ved at opnå det.

Umiddelbart kunne disse bemærkninger allerede i kraft af deres placering i talen og en i øvrigt manglende opfølgning om andre væsentlige miljøspørgsmål tolkes som en ad-

varsel til miljøministeren om ikke at være for hidsig med nye snærende miljøbeskyttelsesbånd på dansk erhvervsliv.

Imidlertid er der vist ingen tvivl om, at miljøministeren indtager præcis den samme holdning til problemet miljø og erhvervsliv, som statsministeren gør, og det kan jeg kun beklage. Et eksempel på, at miljøministeren indtager denne holdning, er den unægtelig påfaldende passivitet, han udviser over for det – ganske vist lovlige – griseri, som vores olieraffinerier foretager i de danske farvande.

Vi har fra socialistisk folkeparti flere gange forsøgt at få rejst en diskussion om dette afvejningsprincip i miljøbeskyttelsesloven, uden at vi er kommet nogen vegne. Fjerner vi princippet, bliver det givetvis alligevel lagt til grund, og en ændring til fordel for miljøet er vanskelig at formulere, fordi der er tale om usammenlignelige størrelser.

Men én ting kan vi i hvert fald gøre: vi kan synliggøre anvendelsen ved at kræve, at der ved miljøgodkendelser og -tilladelser gøres rede for, hvorledes princippet er blevet brugt, hvilke elementer der er indgået i den afvejning, miljømyndigheden skal foretage. På den måde vil befolkningen få lys på et centralt miljøpolitisk problem, og det betyder – går vi da ud fra – at den miljømæssige værdi af godkendelser og tilladelsesvilkår bliver betydelig bedre. Det er jo en værdi, der unægtelig har været noget vanskelig at spore.

Så sent som i tirsdags, da folketinget åbnede, kom der en bog, »Håndbog for kratluskere«, hvori to biologer fra Århus klart dokumenterer, hvad industriens begejstring for miljøbeskyttelseslovgivningen er værd. Derfor er det væsentligt, at godkendelser og tilladelser strammes op, og at vi får at vide, på hvilket grundlag de bliver til, og hvilke elementer der er indgået i afvejningen.

Men ellers er miljøets placering i talen som tidligere sagt ikke opsigtsvækkende, og det forstår man da også godt, når miljøministeren kan svare folketingets miljøudvalg, at eksempelvis genbrugsprojekter skal skæres ned med 5 mill. kr., tilskud til afhjælpende foranstaltninger vedrørende kemikalieaffaldsdepoter skal reduceres med 10 mill. kr. – i parentes bemærket fandt man en ny kemikalieaffaldsplads i Ikast i går – og i alt skal